

Hjælpen ydes som almindelig Kommunehjælp.

Udvalget maa imidlertid finde det urimeligt, at den udøvede Administration — selv om det maatte være i et forholdsvis ubetydeligt Antal Tilfælde — har ført til, at arbejdsløshedsforsikrede, der har godt Arbejde, udviser Ligegyldighed overfor Forsikringen indtil det Tidspunkt, da de faar Brug for den, og at de kan gøre dette i Tillid til, at det vil være en økonomisk Fordel for Kommunen at yde dem Tilskud til Betaling af Medlemsbidraget.

Udvalget har overvejet, om en nærmere Kontrol fra Kasserne eller Arbejdsdirektoratets Side maatte kunne føre til en Bedring af Forholdene, men man anser det ikke for muligt paa denne Maade at ændre de bestaaende Tilstande. Det vil formentlig ikke kunne gennemføres, at Arbejdsløsheds-kasserne skal foretage en Undersøgelse af, hvorfra de Midler stammer, som Medlemmerne betaler i Kontingent. Arbejdsdirektoratet fører paa sin Side gennem de offentlige Arbejdsanvisningskontorer Kontrol med, at Restancer indgaar rettidig, og denne Kontrol er i de senere Aar blevet noget skærpet, saaledes at den nu kan anses for effektiv. Direktoratets Undersøgelser har vist, at Medlemmer, der er i Arbejde, ofte er i Restance med Medlemsbidrag inden for den i Vedtægten fastsatte Restancefrist, men naar denne overskrides, paatales Forholdet af Direktoratet, der i graverende Tilfælde kræver de paagældende slettet som Medlemmer af vedkommende Kasse. Direktoratet kan imidlertid lige saa lidt som Kasserne undersøge, hvorfra de Midler stammer, som er anvendt til Indbetaling af Restancerne, idet en eventuel Kontrol i saa Henseende forudsætter et stort administrativt Arbejde for saavel Kommunerne som for Arbejdsløshedskasserne. Tillidsmænd og Arbejdsdirektoratet, et Arbejde, der næppe vil staa i passende Forhold til, hvad derved kan forventes opnaaet.

Inden for Udvalget er der opnaaet Enighed om, at den Hindring for ordnede Tilstande paa dette Omraade, der opstaar som Følge af, at nogle Kasser har urimelig lange Restancefrister, bør fjernes. Medens man ikke mener at kunne gaa saa vidt, at Restancefristerne helt afskaffes, mener man at burde foreslaa, at *Restancefristen skal være 4 Uger (for maanedslønnede 1 Maaned)*, men saaledes, at der gives Arbejds- og Socialministeren en *Beføjelse* til, hvor *særlige Forhold inden for et Fag* medfører *særlige Vanskeligheder* for Medlemmerne

ved at overholde denne Frist, at *fravige* denne i det *Omfang, hvori de særlige Forhold gør det nødvendigt*. Man har herved haft saadanne Tilfælde for Øje, hvor Medlemmerne er uden regelmæssig Forbindelse med Kassen; dette gælder f. Eks. Søfolk og andre, der udfører Arbejde i Udlandet. Man har imidlertid i Overensstemmelse med de gældende Vedtægtsbestemmelser foreslaaet, at Arbejdsløshedskasserne, naar Omstændighederne taler derfor, kan tilstaa *syge og arbejdsløse Medlemmer, der ikke oppebærer Arbejdsløshedsunderstøttelse, foreløbig yderligere Udsættelse* med Erlæggelse af Medlemsbidrag *for den Tid*, i hvilken de har været *uden Arbejde*.

I Overensstemmelse hermed har man stillet Forslag om et nyt Stk. 2 i Arbejdsløshedslovens § 12.

Med Hensyn til Ydelsen af Kontingenthjælp er der opnaaet Enighed om at foreslaa, at *Hjælpen ikke skal kunne ydes, naar det skyldes Medlemmets uordentlige Livsførelse eller uforsvarlige Økonomi, at han ikke kan udrede Bidraget*. For saa vidt angaar *Kontingenthjælp til Medlemmer, der har Arbejde*, mener man at kunne henvisse til Bestemmelsen i *Forsorgslovens § 296*, der har gjort op med, i hvilke Tilfælde *Arbejdsløn* vil kunne *suppleres med Kommunehjælp*. Herefter vil Hjælpen i disse Tilfælde ikke kunne ydes, naar vedkommende har Arbejde i normal Arbejdstid og til den paa Egnen gængse Arbejdsløn, medmindre der foreligger Forhold, som efter den nævnte Bestemmelse berettiger til at supplere Arbejdsløn med Kommunehjælp. Endelig har man foreslaaet, at Hjælp til Betaling af Arbejdsløshedskassekontingent i Almindelighed *sidestilles med Hjælp til Sygekassekontingent*, saaledes at den — naar vedkommende ikke tillige oppebærer Sygehjælp eller Særhjælp i Henhold til Forsorgslovens Kap. XVII—XIX — ydes som Kommunehjælp. Herefter vil Hjælpen kunne kræves tilbagebetalt, saaledes at den vil kunne inddrives efter de af Udvalget foreslaaede nye Regler i Forsorgslovens § 301, men den vil ikke være Genstand for mellemkommunal Refusion, jfr. Bemærkningerne herom ovenfor.

I Overensstemmelse hermed har man stillet Forslag om en ændret Affattelse af Arbejdsløshedslovens § 13, Stk. 4 (der ændres til Stk. 5).

V. Understøttelse for Søndage.

I de fleste Kasser praktiseres det, at der ydes Understøttelse ogsaa for Søndage. Forholdet er nærmere dette, at naar der